

[Industriministeren]

formiddagen, og så dør det stort set ud, og om eftermiddagen går familierne ud og køber ind, inden de går hjem og sætter sig foran fjernsynet. Sådan fungerer familielivet jo ikke i dagens Danmark.

Spørgsmålet om hastværk har jeg kommenteret, så det vil jeg ikke kommentere igen. Men jeg vil lige vende lidt tilbage til hr. Lysholm Christensens indlæg, som er det eneste, jeg vil give en speciel kommentar. Indholdet af hr. Lysholm Christensens indlæg lå i betragtelig og betænkelig nærhed af de argumenter, som er fremført af den protestgruppe, der stod bag Vejlemødet, som vel at mærke måtte aflyses. Herning Handelsstandsforening var med i denne gruppe, det er jeg godt klar over, jeg har selv tæt kontakt til den.

Men der er altså ikke belæg for de argumenter, denne gruppe fremfører. Man fremfører, at det vil medføre øget butiksdød. Vi har set det modsatte i de lande, der har ophævet reglerne om åbningstider. Man fremfører, at der skal bruges ekstra personale i de udvidede åbningstider. Jamen der er ikke noget krav om udvidede åbningstider, der er tale om frihed til at tilpasse åbningstiderne. Man fremfører, at det skulle medføre en konkurrence på tværs af kommunegrænserne. Den finder sted i stort omfang allerede i dag på grund af dispensationerne, vil jeg mene, og hertil kommer, at på mange andre områder er der allerede konkurrence mellem kommunerne. Tænk bare på dækningsafgiften, på skatteprocenten, på den kommunale service og meget andet! Der er masser af tilfælde, hvor netop den frihed og den decentralisering, vi giver kommunerne, slår igennem.

Jeg er sikker på, at gennemførelsen af dette forslag ikke vil betyde flere overkalkede ruder; den vil tværtimod medføre en opblomstring af forretningslivet. Og jeg må også sige, at jeg desværre har konstateret i dagspressen, at forholdene for detailhandelen desværre er sådan i øjeblikket, at vi vil se et rekordstort antal overkalkede ruder næste år, men det skyldes vel at mærke de vilkår, der findes under den nuværende lukkelov, som generer specialbutikkerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til markedsføringslov.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 21/10 92).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning og skiltning med pris m.v.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 21/10 92).

Lovforslagene sattes til forhandling.

*Forhandling***Sonja Mikkelsen (S):**

Socialdemokratiet medvirker gerne til en modernisering af markedsføringsloven og vil også gerne være med til at rydde op i lovens indhold, i det omfang der er behov for det. Vi har jævnligt haft diskussioner her i Folketinget om forskellige dele af markedsføringsloven, og sidste år foretog vi et par ændringer, men et flertal afviste at fjerne forbudsparagrafferne med samme begrundelse som tidligere, nemlig at de tjener til at beskytte forbrugerne. Det var industriministeren ikke tilfreds med, så hun besluttede at iværksætte et udvalgsarbejde med deltagelse af forskellige interesseparter med henblik på at skaffe argumenter for at ændre loven.

Dengang tilkendegav vi fra Socialdemokratiets side, at det ville være udmærket med et

[Sonja Mikkelsen]

udvalgsarbejde, især hvis det kunne give os et overblik over, hvordan de andre lande i Norden og i EF lovgav på området. Det lå også lidt i luften, at det sikkert kun var Danmark, der havde forbud mod tilgift, stærke begrænsninger på brugen af rabatmærker, forbud mod præmiekonkurrencer og forbud mod såkaldt gratis kredit, altså at Danmark var ude af trit med lovgivningen andre steder. Men oplysningerne i udvalgsbetænkningen viser, at den danske lovgivning på disse områder stort set svarer til, hvad man kender fra andre lande. De danske forbudsregler går igen i skiftende udformninger.

I det europæiske perspektiv er der altså ikke argumenter for at fjerne de danske forbud, og udvalget er da også nået frem til kun at anbefale en ophævelse af tilgiftsforbudet og en indskrænkning af forbudet mod præmiekonkurrencer, idet man dog understreger, at det skal være i balance med de stærkere håndhævelsesregler. Det understreges også i bemærkningerne, at intet tyder på, at der er fælles EF-regler på vej. Forbrugerbeskyttelse er jo heller ikke lige det, EF-samarbejdet er mest koncentreret om; indtil videre er det fortsat noget, vi alene må sikre i dansk lovgivning, og derfor er vi fra Socialdemokratiets side heller ikke indstillet på helt at ophæve § 6 i den eksisterende lov.

Desuden foreslås rabatreglerne overført til loven om mærkning og skiltning, altså lovforslag nr. L 51, som vi også har til behandling i dag. På dette område vil jeg faktisk foretrække en stramning. Rabatmærker og kuponer, der alt i alt gør produkterne dyrere og gør priserne fuldstændig uigennemskuelige, anser jeg personlig for at være chikane af den almindelige forbruger, og jeg må tilstå, at jeg ikke forstår, at disse metoder kan være i overensstemmelse med god markedsføringsskik, især ikke når de bliver brugt til at omgå mængdebegrænsningsforbudet i den eksisterende lovs § 6 a.

Men der er også andre grunde til at modernisere markedsføringsloven. Udvalget har i sin betænkning peget på, at en styrkelse af Forbrugerombudsmandens muligheder for at lave aftaler med branche- og forbrugerorganisationer, kombineret med skærpede sanktioner ved overtrædelse af indgåede aftaler, kan medvirke til at reducere omfanget af markedsføring, som er i strid med god markedsføringsskik. Det vil vi meget gerne tro på i Socialdemokratiet, og

derfor medvirker vi gerne til en ændring af loven på det område.

Det samme gælder forslaget om, at Forbrugerombudsmanden skal kunne give forhåndsbesked til en virksomhed om, hvorvidt en tænkt markedsføringsindsats efter ombudsmandens opfattelse vil være i overensstemmelse med god markedsføringsskik, eventuelt som det er udmøntet i en brancheaftale. Man kan jo have det lønlige håb, at virksomhederne herefter vil benytte denne mulighed til at spørge Forbrugerombudsmanden til råds frem for at bruge forbrugerne som prøveklud for nye, tvivlsomme påhit, der skal tjene til at øge salget af et givet produkt.

Vi er også helt med på, at forbrugerombudsmanden skal kunne repræsentere forbrugerne over for en erhvervsdrivende, når man har et ensartet erstatningskrav. Det er en god styrkelse af forbrugerbeskyttelsen, ikke mindst over for udenlandske virksomheder.

Ministerens forslag ligger tæt op af udvalgets anbefalinger, men de forskelle, der er, er næppe tilfældige eller uvæsentlige. I betænkningen lægger udvalget f.eks. vægt på at få skærpet strafudmålingen, når det drejer sig om bevidst grove eller gentagne overtrædelser af loven og tilsidesættelse af forbud, påbud eller aftale. Men det har ministeren ændret med den begrundelse, at Forbrugerombudsmanden nu forsøger at få skærpet bødestrafpen i en række sager ved Sø- og Handelsretten, og der er også et enkelt eksempel på, at det er lykkedes. Men vi vil se på, om det også er tilstrækkeligt.

Hvis man betragter betænkningens forslag på straffeområdet med ministerens forslag som en helhed, er der for mig at se foretaget en række ændringer, der svækker håndhævelsen, og det må vi have klarhed over, for herved ændrer man jo også på den balance, som udvalget selv har lagt vægt på som forudsætning for sin enighed. Og for god ordens skyld skal jeg tilkendegive her, at vi fra Socialdemokratiets side fuldt ud bakker hensigten op, nemlig at stramme håndhævelsen og lade bødestørrelsen afhænge af den gevinst, man opnår ved overtrædelsen. Det er jo en metode, som også er kendt fra en hel del lovgivning på andre områder.

Der er en række andre ting, som jeg gerne ville have omtalt, men det tillader tiden ikke her i første omgang. Der er dog én ting, og det

[Sonja Mikkelsen]

er, at lovforslaget er ret rodet. Vi har sådan set to markedsføringslove, hvis vi gennemfører det lovforslag, som ligger her, for en række paragraffer i loven bliver ikke ophævet . . .

Formanden:

Man har faktisk 10 minutter.

Sonja Mikkelsen (S):

Nej, jeg har kun 5 minutter!

Formanden:

Nej, der er to forslag.

Sonja Mikkelsen (S):

Ja, der er jo to forslag – jamen du godeste, så kan jeg jo godt nå det.

Formanden:

Det er ingen pligt at udnytte det.

Sonja Mikkelsen (S):

Nej, men så kan jeg godt nå at sige, hvad det drejer sig om, så folk kan forstå det.

I betænkningen peger udvalget på, at en række regler bør overføres til anden lovgivning, eventuelt selvstændig lovgivning. I udvalgets lovudkast er de pågældende paragraffer taget ud, og det har ministeren jo også gjort, men uden at stille forslag om at overføre de resterende paragraffer til andre love, og det er jo ret væsentligt. Den eksisterende markedsføringslov ophæves altså ikke helt, og det er noget rod. Vi kan jo ikke have to love med samme titel og forskelligt indhold, det bliver ikke til at overskue, og derfor er det helt afgørende, at vi får alle eksisterende bestemmelser placeret i den rette sammenhæng, inden vi vedtager noget som helst på området. Jeg håber, at ministeren er enig med mig i, at det må vi have klarhed over.

Ifølge den nye lov skal Forbrugerombudsmanden også sikre forbrugerne, at erhvervslivet følger god markedsføringsskik. I bemærkningerne til lovforslagets § 10 har ministeren repeteret, at Forbrugerombudsmanden fortsat kan forholde sig til problemer vedrørende respekten for almene samfundsinteresser i markedsføring, og han kan således behandle spørgsmål om f.eks. race- og kønsdiskrimination i reklamer. Jeg vil gerne rose ministeren

for denne lille detalje; kønsdiskriminationen var nemlig ikke nævnt i udvalgets bemærkninger.

Under udvalgsarbejdet vil vi fra Socialdemokratiets side være optaget af, at forbrugerbeskyttelsen styrkes, og at Forbrugerombudsmandens kompetenceområde ikke indsnævres til skade for forbrugerne. Og i det omfang det er nødvendigt for at sikre de små handlende mod de store – hvis det efter den foregående debat stadig er tilladt – vil vi også arbejde for det. Vi moderniserer gerne, men forbrugerbeskyttelsen må ikke gå fløjten.

Agnete Laustsen (KF):

Markedsføringsloven kan vel kaldes erhvervslivets grundlov, og derfor er det vigtigt, at der er så bred opbakning til den som overhovedet muligt, såvel politisk som i de kredse, hvis forhold den skal regulere.

At den tidligere lov har været gældende i hele 18 år trods de skiftende vilkår siger jo noget om, at den var grundigt og godt forberedt, og det er da heller ikke grundlæggende ændringer, dette forslag lægger op til, snarere en ajourføring på baggrund af de erfaringer, årene har bragt. Vi har bl.a. beklageligvis kunnet konstatere en mangel på respekt for markedsføringsloven, og derfor er det glædeligt, at en så omfattende kreds af myndigheder og interesseorganisationer bakker forslaget op. Det lægger jo op til hurtige repressalier og strengere straffe med henblik på at skærpe selvjustitsen.

Selvjustits er et bærende element i dette lovforslag, der også opretholder den gamle lovs hovedelement, den såkaldte generalklausul, der går ud på at sikre, at der i privat erhvervsliv og i offentlig virksomhed, der kan sidestilles hermed, ikke foretages handlinger, der strider mod god markedsføringsskik. Det er faktisk en altomfattende paragraf. Den omfatter de overtrædelser af loven, som ikke rammes af specialparagraffer, og det er den paragraf, Forbrugerombudsmanden skal gå ud fra i sin vurdering af mere eller mindre dubiose markedsføringstiltag, som helt sikkert også fremover vil føre til en samfundsdebat om de trufne afgørelser.

Jeg synes også, det er væsentligt, at Forbrugerombudsmanden ikke blot skal koncentrere sig om at sikre forbrugernes interesser, men

[Agnete Laustsen]

også kan forholde sig til respekten for almene samfundsinteresser i markedsføringen. Her er det dog værd at mærke sig, at det skal ske under den udtrykkelige forudsætning, at han selv skal holde sig inden for rammerne af det, vi kalder god markedsføringsetik og altså ikke må falde for fristelsen til at optræde som smagsdommer.

Forslaget giver i øvrigt Forbrugerombudsmanden en række nye beføjelser. Bl.a. kan han efter anmodning fra de erhvervsdrivende udtale sig om lovligheden af påtænkte markedsføringsforanstaltninger, en ganske udmærket forebyggende regel, som forhåbentlig kan afværge en række overtrædelser. Desuden kan han påvirke de erhvervsdrivende gennem udarbejdelse af retningslinjer for markedsføring på bestemte områder – vi kender det jo i dag bl.a. fra spiritusreklamerne – men fremover vil en overtrædelse af de retningslinjer, som parterne selv har forhandlet på plads, umiddelbart blive betragtet som overtrædelse af reglen om god markedsføringsetik. Det synes jeg må virke afskrækkende.

At forbudet mod tilgift og det generelle forbud mod præmiekonkurrencer i det store og hele bliver ophævet, synes jeg er meget positivt. Af egen erfaring ved jeg, at de bestemmelser har givet anledning til utrolig mange sager, uden at det egentlig har haft nogen større konsekvens eller effekt og ærlig talt til tider har haft en lidt komisk karakter. I øvrigt kan der jo i stedet udarbejdes retningslinjer for området, som det også er anført i loven.

Jeg finder det indlysende, at reglerne om rabat overføres til prismærkningsloven, og det samme er tilfældet for udeladelsen af andre såkaldte systemfremmede regler.

Om lovens sanktionsbestemmelser vil jeg sige, at jeg kan støtte, at det civile sanktionsapparat i højere grad bliver indskrevet i loven, så det klargøres, at et erstatningsansvar også kan gøres gældende på den måde, at Forbrugerombudsmanden kan samle ensartede krav.

Det udvalg, som har forberedt dette lovforslag, har været bredt sammensat og har i fællig kunnet afgive betænkning som udtryk for en fælles vilje til at finde frem til grundlæggende markedsførings synspunkter. Paragrafferne hænger derfor sammen og afspejler også kompromiser, som vi fra politisk side ikke bør røre

for meget ved. Det vil vi heller ikke gøre fra konservativ side, vi vil tværtimod rose lovforslaget og medvirke til dets hurtige vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

For opklaringens skyld skal jeg spørge fru Agnete Laustsen, om det er ministerens lovforslag eller lovforslaget, som det fremgår af betænkningen fra det nedsatte udvalg, De Konservative kan støtte, for det er altså to forskellige lovforslag.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Så vidt jeg ved, er det lovforslag, vi behandler her, blevet udarbejdet af ministeren på baggrund af den udvalgsbetænkning, som er blevet fremlagt, og det er naturligvis ministerens lovforslag, som vi kan tilslutte os fra konservativ side.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Fru Agnete Laustsen nævnte i sit indlæg, at der var en vis balance i tingene, og det er jeg enig i. Så vil jeg gerne spørge, om fru Agnete Laustsen er opmærksom på, at den balance ligesom er brudt i det forslag, der er fremsat af ministeren, i forhold til det, der faktisk ligger fra udvalgets side.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Det må parterne jo hver for sig tage stilling til om de synes det er. Jeg finder, at det er en afvejning af de synspunkter, som fra de forskellige sider er blevet fremført, ministeren her har taget stilling til – naturligvis med den indstilling, som en konservativ minister har til et betænkningforslag. Og derfor synes jeg, at tingene hænger ganske udmærket sammen – med respekt for det, som fra henholdsvis den ene og den anden side er blevet fremført, men naturligvis præget af det, som ministeren er i sin gode ret til at fremlægge for Folketinget, og som jeg har givet udtryk for her at vi kan tilslutte os.

Erik Larsen (V):

[Erik Larsen]

Da Venstres ordfører desværre er blevet forhindret i at være til stede, skal jeg fremføre Venstres synspunkter for så vidt angår de to lovforslag, der her er til behandling.

I de senere år har vi set mange eksempler på, at den nuværende markedsføringslov efterhånden er blevet for gammeldags og for utilstrækkelig. Der har været mange eksempler på, at lovens bestemmelser ikke er blevet respekteret af de erhvervsdrivende, angiveligt fordi der ikke har eksisteret reelle sanktionsmuligheder i de tilfælde, hvor loven åbenlyst er blevet overtrådt. F.eks. har der i realiteten været helt frit spil i valg af skiltning med for- og nupriser i forretningerne. Vi har også set en række eksempler på, at Forbrugerombudsmanden med henvisning til gældende lov har truffet nogle ret besynderlige afgørelser.

Derfor er vi i Venstre meget tilfredse med, at vi nu får en helt ny markedsføringslov. Vi er også tilfredse med, at lovforslaget bygger på en betænkning om en ny markedsføringslov, som er afgivet af et enigt udvalg. Det siger noget om, hvor stort behovet for en ny lov har været.

Noget af det, vi i Venstre synes særlig godt om, er forslaget om at styrke forhandlingsprincippet mellem Forbrugerombudsmanden og de erhvervsdrivende, og at Forbrugerombudsmanden i samråd med erhvervs- og forbrugerorganisationer kan udarbejde retningslinier for markedsføring på bestemte områder. Det, at der nu lægges op til en dialog mellem Forbrugerombudsmanden og de erhvervsdrivende, bør føre til en bedre overholdelse af markedsføringsloven.

Vi synes også godt om reglerne om forhåndsbesked. Det vil spare de erhvervsdrivende for en masse forgæves reklamekroner, uden at det behøver at gå ud over kreativiteten.

Et andet godt element i lovforslaget er, at fremover vil det være muligt for Forbrugerombudsmanden at samle og indbringe en række forbrugerkrav om erstatning under en enkelt sag. I modsætning til tidligere vil det nu ikke længere være utopi for de enkelte forbrugere at opnå en erstatning under henvisning til omkostningerne ved at anlægge en retssag.

Forslaget om at ophæve forbudet mod tilgift og præmiekonkurrencer, så forbudet nu kun vil gælde for købsbetingede konkurrencer, mener vi i Venstre også er fornuftigt og tidssvarende. I det hele taget ser vi med forventning

frem til den nye markedsføringslovs vedtagelse. Vi tror, den vil være til gavn for både forbrugere og erhvervsdrivende.

Bestemmelserne i lovforslag nr. L 51 om mærkning og skiltning med pris m.v. betragter vi reelt som en del af markedsføringsloven. Vi har derfor ingen særlige bemærkninger hertil, men kan anbefale begge lovforslag til vedtagelse.

Tommy Dinesen (SF):

Det er ikke, fordi jeg igen skal starte en debat, vi lige har haft, men det er bemærkelsesværdigt, at fru Agnete Laustsen nu bruger organisationerne som et argument for, at dette lovforslag er godt. Det var jo netop det, vi andre sagde for lidt siden, da vi diskuterede lukkeloven: man skal høre organisationerne. Sådan vender det lidt fra lovforslag til lovforslag, kan man se.

Det er en 18 år gammel lov, som nu skal moderniseres med baggrund i en udvalgsbetænkning, som der tilsyneladende er enighed om. Vi synes selvfølgelig, at god markedsføring er noget, som vi kan gå ind for. Det kan vel alle; det er en naturlig ting.

Vi mener, at det, loven indeholder med hensyn til styrkelse af Forbrugerombudsmanden, er vigtigt, og er der brug for styrkelse på det område, vil vi godt være med til at se på det.

Men præmiekonkurrencer og rabatmærker er altså ikke vores livret, og det bliver det nok heller aldrig. Jeg synes, det er en uskik inden for forretningslivet, at man bruger den slags – det er næsten lige så slemt, som reklamer i tv en gang imellem kan være, synes jeg – og det vil vi simpelt hen ikke være med til. Jeg kan ikke sige det præcis, men vi vil selvfølgelig prøve at belyse nogle af disse ting under udvalgsarbejdet.

Selv om vi sidste år gik med til, at SAS skulle have lov til at lave nogle rabatordninger – forstået på den måde, at hvis der var mange, der fløj med SAS, så fik de nogle muligheder for at opspare nogle point osv. – så er det ikke sådan, at det betyder, at vi helt overgiver os, når der kommer rabatmærker og præmiekonkurrencer også andre steder. Vi synes, at SAS' situation var noget anderledes, fordi man her var ude i en konkurrence med udenlandske flyselskaber, og det betød adskillige millioner kroner for SAS, så derfor gik vi med på den dengang.

[Tommy Dinesen]

Det store problem i denne lovgivning synes vi i SF er, hvorledes man håndhæver loven. Det er et problem, og det står jo også i den skriftlige fremsættelse, at der er problemer her; der er alt for mange, der er komplet ligeglade med den. Jeg synes også, det er en tung lov at skulle gennemgå, så det er ikke sært, hvis den ikke bliver efterlevet. Spørgsmålet er, om det skal være politiet eller hvem, der skal gå ind; her tænker jeg også på L 51, hvor der ikke er nogen til at kontrollere mere, og hvor man måske skulle tænke på at lave et kontrollørkorps. Jeg ved ikke, om man skal gøre det, men det kan da godt være, der kommer et ændringsforslag fra SF. Vi har ladet os fortælle, at politiet ikke vil have noget med disse ting at gøre, og hvem skal så?

Der står, at lovforslaget bygger på en betænkning, og at der er lavet nogle ændringer i forhold til den gældende lov. Det er jo lidt forbavsende, at man laver ændringer, når nu man har en lov, som alle er enige om, og derfor vil jeg godt spørge ministeren – det kan vi også gøre under udvalgsarbejdet – hvad det er for nogle ændringer, der er lavet. Hvad er grunden til det? Hvis ikke det er store ændringer, hvorfor skulle man så lave dem i det hele taget?

Vi er således ikke særlig positive, men det gælder især dette med rabatter og præmier; vi vil dog gerne være med til, at forbrugerbeskyttelsen styrkes.

Tom Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets prismærkeskiltningpolitiske ordfører, fru Annette Just, desværre ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at vi ser lovforslag nr. L 50 som en konstruktiv modernisering. Jeg skulle hilse og sige, at Fremskridtspartiet ønsker nogle uddybninger af flere punkter i lovforslaget under udvalgsarbejdet, men generelt er Fremskridtspartiet positivt indstillet og skal medvirke til, at L 50 hurtigt vedtages.

Til gengæld er L 51 et lovforslag, som vi ikke mener der er behov for. Vi finder, at det er et overflødigt forslag. Fremskridtspartiet mener, at der på netop det omhandlede område bør være en udstrakt grad af frihed uden nogen statslig indblanding. Ikke desto mindre er vi dog åbne over for, at vi under udvalgsbehandlingen kan se på forslaget; det kunne være, det kunne få en udformning, så Fremskridtspartiet alligevel kan være med.

Sonja Albrink (CD):

CD vil gerne medvirke til en modernisering af markedsføringsloven. Det er ikke de store ændringer, der her lægges op til. Det er også med stor tilfredshed, at både Forbrugerstyrelsen, Detailhandelens Fællesråd, Forbrugerrådet og andre står bag det lovforslag. Vi er også tilfredse med regeringens ønske om at styrke forhandlingsprincippet mellem Forbrugerombudsmanden og de erhvervsdrivende.

Hvad angår ændringerne i L 51, forslag til lov om ændring og skiltning med pris m.v., er vi også stort set her tilfredse, men vi har et par spørgsmål, som vi vil stille under udvalgsbehandlingen.

Men alt i alt er vi positive og medvirker gerne til en hurtig udvalgsbehandling.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er med markedsføringsloven som med alle andre love, at de skal være up to date, og at de skal respekteres, og dér må man nok konstatere, at der er brug for en modernisering af markedsføringsloven. Det fremsatte lovforslag bygger på en enstemmig betænkning, hvor man bl.a. lægger vægt på en styrkelse af forhandlingsprincippet mellem Forbrugerombudsmanden og de erhvervsdrivende, et vigtigt princip, som vi kan tilslutte os.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i detaljer med de to lovforslag, men sige, at vi finder, at de i hovedlinierne er gode og fornuftige.

Men vi har to bemærkninger at gøre nu, og det gælder den generelle ophævelse af for det første forbudet mod tilgift og for det andet forbudet mod præmiekonkurrencer. Vi erkender, at vi var med til at give SAS en mulighed for tilgift; det var, fordi vi fandt, at SAS er i en særlig udpræget international konkurrencesituation, så det var nødvendigt for dem at få den ordening. Vi finder ikke det samme behov i forbindelse med den indenlandske handel, og når det gælder rabatmærker og kuponer og alt det dér, føler vi, at det kun kan være et fordyrende led i handelen, så vi ser ikke rigtig noget formål med at ophæve det forbud, der er nu.

Men vi vil gerne se på forslagene i udvalget nu og medvirker konstruktivt til udvalgsarbejdet, både om L 50 og L 51.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Der er stillet nogle spørgsmål, som skal af-

[Industriministeren]

klares i udvalget, og det vil jeg selvfølgelig medvirke positivt til.

Fru Sonja Mikkelsen lægger specielt vægt på de forskelle, der umiddelbart ser ud til at være imellem udvalgsbetænkningen og så vort lovforslag, og jeg vil meget gerne i udvalgsarbejdet redegøre for, hvor det er puttet ind; det er ganske rigtigt på nogle punkter konstrueret på en lidt anden måde, men det kræver en nøjere gennemgang, og det skal jeg nok sørge for at vi får.

Og så fortjener hr. Tommy Dinesen et sagligt svar på, hvad forskellen er på denne her situation og den anden med hensyn til organisationerne. I denne situation har vi lavet et kommissorium, og vi har indbudt samtlige parter, og samtlige parter er blevet enige om at indstille noget til os. I den anden situation var der tale om, at to parter i en sag, hvor der var langt flere organisationer og parter involveret, selv og uden opfordring og uden kommissorium i øvrigt skulle bestemme Folketingets politik.

Dér er forskellen. Jeg har ikke spor imod heller, at man hører organisationer og andre, og jeg vil også gerne være enig med dem, men jeg kan også forsikre hr. Tommy Dinesen om, at også i den foregående sag er der foretaget en høring af samtlige organisationer.

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne supplerende spørge ministeren, om de høringssvar, som ministeren har fået ind på det lovforslagsudkast, der lå i betænkningen fra udvalget, har været til behandling i udvalget efterfølgende, og med hvilket resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (Gen gennemførelse af ændringer til 4. og 7. selskabsrets-direktiv samt undersøgelse af regnskaber m.v.).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 21/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Vibeke Storm Rasmussen (S):**

Ministerens lovforslag handler om større grad af gennemsigtighed i den økonomiske baggrund hos interessentskaber og kommanditselskaber. Det handler om indskydelsen af penge, hvor personligt hæftende deltagere benytter sig af aktie- og anpartsselskaber. Det vil jeg sige, at man i stedet for et ubegrænset ansvar, hvor den enkelte hæfter med alt, hvad man har, ændrer det til et begrænset ansvarligt selskab, hvor der kun er de midler, der er til stede, og det vil Socialdemokratiet gerne medvirke til synliggørelsen af.

Måden, ministeren foreslår, er at lade disse selskaber aflægge revideret årsregnskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, så det er tydeligt, hvilken økonomi der er til stede i konstruktio-nerne, og hvilket ansvar der er gældende. Samtidig foreslår ministeren, at styrelsen får adgang til at forlange oplysninger om materiale. Det vil Socialdemokratiet også gerne tilslutte sig.

Men Socialdemokratiet skal gøre opmærksom på, at vi gerne vil drøfte ikrafttrædelsestidspunktet under udvalgsbehandlingen. Ministeren foreslår at vente til 1995, og det synes umiddelbart længe.

Vi ønsker også, at der i styrelsen kunne være en bemanding, der gav mulighed for at gribe ind, når der forelå ulovligheder, så man ikke bare bunkede regnskaberne. En sådan bemanding kunne finansieres af selskaberne selv, og det vil vi også gerne drøfte under udvalgsbehandling.

I øvrigt mener Socialdemokratiet, at den nuværende årsregnskabslov trænger til en gennemgribende modernisering, og vi ser frem til, at en sådan kommer.